ליקוטי עצות — ניסן ופסח

מוֹעֲדֵי ה' – נִיסָן וּפֶסַח[א]. יְמֵי נִיסָן הֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה כְּמוֹ תִּשְׁרֵי: (לק"א סי' מ"ט אות ו')

[ב]. נִיסָן הוּא בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית. וְעַל־יְדֵי שִׁמְחָה מַמְשִׁיכִין קְדֻשַּׁת וְשִׂמְחַת נִיסָן בְּכָל הַשָּׁנָה כֻּלָּהּ, וְזוֹכִין לְתַקֵּן הַבְּרִית וּלְהַנָּצֵל מִמִּקְרֵה לַיְלָה חַ"ו: (לק"ת סי' ה' אות י')

[ג]. הַהַגָּדָה שֶׁל פֶּסַח הוּא תִּקּוּן הַבְּרִית, עַל־כֵּן אוֹמְרִים הַהַגָּדָה בְּקוֹל רָם, כִּי הַקּוֹל מְעוֹרֵר הַדַּעַת, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכֶה לְהִתְגַּלּוּת הַדַּעַת וְזֶה עִקַּר הַגְּאֻלָּה. כִּי גָּלוּת מִצְרַיִם הָיָה עַל פִּגַּם הַבְּרִית שֶׁהוּא פִּגַּם הַדַּעַת. גַּם הַיַּיִן שֶׁל אַרְבַּע כּוֹסוֹת הוּא תִּקּוּן הַדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית: (לק"א סי' כ' אות י')

[ד]. בְּפֶסַח צוֹעֲקִין בַּתְּפִלָּה: (לק"א סי' ר"א)